

Dosarul nr. 2ra-277/22
(2-20071581-01-2ra-02032022)

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. A. Donos)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

DECIZIE

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către recurentele Angela și Tatiana Moroșan, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Organizația de Creditare Nebancară „Optim-Finance” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Angelei și Tatianei Moroșan cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

la cererea reconvențională depusă de Angela și Tatiana Moroșan împotriva Organizației de Creditare Nebancară „Optim-Finance” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la constatarea nulității absolute a clauzelor abuzive,

împotriva deciziei din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantei, Angela Moroșan, avocatul Andriana Tărîță, a fost menținută hotărârea primei instanțe din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La data de 26 iunie 2020, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Angelei și Tatianei Moroșan cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, conform contractului de acordare a creditului nr. XXXXX din 25 aprilie 2019, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. i-a acordat pârâtei Angela Moroșan un credit în sumă de 15 000 lei, cu termenul de scadență la 26 octombrie 2020.

Întru garantarea obligațiilor asumate de către Angela Moroșan a fost încheiat un contract de fidejusiune cu Tatiana Moroșan, prin care fidejuserul s-a obligat față de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. să execute integral obligațiile debitorului.

A afirmat reclamantul că, Angela Moroșan nu respectă condițiile contractului de credit, nu achită plățile stabilite prin contract, astfel datoria față de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. fiind acumulată în sumă de 23 171 lei și 46 de bani, dintre care: 10 835 lei și 53 de bani - datoria la credit, 3426 lei și 67 de bani - dobânda calculată și

neachitată, 125 lei și 22 de bani - comision și 8784 lei și 04 bani – penalitate pentru neachitarea la termen a ratelor.

La data de 05 iunie 2020, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. a înmănat pârâților notificări prin care li s-a comunicat faptul rezilierii contractului de credit nr. XXXXX din 25 aprilie 2019 și li s-a acordat un termen de 15 zile pentru achitarea tuturor plăților debitoare față de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. Până în prezent, pârâții nu au reacționat la reclamația menționată, deși termenul acordat a expirat deja.

A solicitat reclamantul O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L., încasarea în mod solidar de la Angela Moroșan și Tatiana Moroșan a datoriei în sumă de 23 171 lei și 46 de bani și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 695 lei și 14 bani, în total 23 866 lei și 60 de bani.

La data de 29 iulie 2020, pârâții Angela și Tatiana Moroșan au depus cerere reconvențională împotriva O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L., prin care au solicitat admiterea cererii reconvenționale, constatarea nulității absolute a următoarelor clauze contractuale abuzive conținute în informațiile precontractuale din 25 aprilie 2019:

- la pct. 3 - Costurile creditului, la rubrica „Costuri în caz de întârziere la plată...”: „Vi se va percepe 5,00 % zi pentru plățile efectuate cu întârziere”.

Constatarea nulității absolute a următoarelor clauze contractuale abuzive conținute în contractul de credit pentru consumatori nr. XXXXX din 25 aprilie 2019:

La pct. 5 - Rambursarea creditului:

A. pct.5.3 „În cazul rambursării anticipate a creditului, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. este îndreptățită la o compensare egală cu 5% din suma creditului rambursat anticipat. Debitorul acceptă că această compensație este rezonabilă și justificată”;

B. pct. 5.6 „În caz de întârziere a achitării ratei lunare și plăților aferente creditului debitorul achită penalitatea în mărime de 5% din suma neachitată la timp, calculată pentru fiecare zi de întârziere”.

Constatarea nulității absolute a următoarelor clauze contractuale abuzive conținute în contractul de fidejusiune nr. XXXXX din 25 aprilie 2019:

A. pct.4 „În cazul neîndeplinirii în termen de către fidejutor a obligațiilor sale asumate în cadrul prezentului contract, fidejutorul achită creditorului o penalitate în mărime de 5,00 % calculată de la suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere”.

Admiterea parțială a cererii de chemare în judecată depusă de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. împotriva Angelei și Tatiane Moroșan cu privire la încasarea datoriei, cu obligarea Angelei și Tatiane Moroșan la plata în mod solidar a sumei creditului (datoriei la credit) în mărime de 10 835 lei și 53 de bani, a dobânzii în mărime de 3426 lei și 67 de bani, a comisionului în mărime de 125 lei și 22 de bani, în total suma în mărime de 14 387 lei și 51 de bani și taxa de stat corespunzătoare în mărime de 432 lei, cu respingerea acțiunii depuse de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L.

Obligarea O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. la plata cheltuielilor de judecată (f.d. 21-28).

Prin hotărârea din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, acțiunea inițială a fost admisă. Cererea reconvențională a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul

declarat de către reprezentantul apelantei, Angela Moroșan, avocatul Andriana Tăriță, a fost menținută hotărârea primei instanțe din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, urmează a fi menținută, ca fiind legală și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, în motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, este una legală și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la 25 aprilie 2019, între O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. în calitate de creditor și Angela Moroșan în calitate de debitor a fost încheiat contractul de credit nr. XXXXX, potrivit căruia O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. i-a acordat pârâtei Angela Moroșan un credit în sumă de 15 000 lei, pe un termen de 18 luni, cu data finală a scadenței 26 octombrie 2020, iar debitorul s-a obligat să restituie creditul și să plătească dobânda și alte plăți aferente creditului (f.d. 4-6). Potrivit pct. 4 al contractului de credit, părțile au stabilit:

4.1 Pentru utilizarea creditului înăuntrul termenului de scadență a ratelor creditului prevăzute în graficul de plăți, debitorul va plăti lunar;

4.1.1 Dobânda în mărime de 15% anual, care se calculează la suma inițială a împrumutului;

4.1.2 Comision de acordare a împrumutului de 0% din suma împrumutului;

4.1.3 Comision lunar de administrare a împrumutului în mărime de 2% din suma împrumutului;

4.1.4 Dobânda anuală efectivă (DAE) în valoare de 64,54%.

Potrivit pct. 5.1 al contractului de credit, debitorul se obligă să achite O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L., în termenele indicate în graficul de plăți, sumele conform prezentului contract.

Potrivit pct. 5.3 al contractului de credit, în cazul rambursării anticipate a creditului, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. este îndreptățită la o compensație egală cu 5% din suma creditului rambursat anticipat. Debitorul acceptă că această compensație este rezonabilă și justificată.

Potrivit pct. 5.6 al contractului de credit, în caz de întârziere a achitării ratei lunare și plăților aferente creditului, debitorul achită penalitate în mărime de 5% din suma neachitată la timp, calculată pentru fiecare zi de întârziere.

Potrivit pct. 7.2.2 al contractului de credit nr. XXXXX din 25 aprilie 2019, debitorul este obligat să ramburseze și să achite dobânda și alte plăți aferente creditului în conformitate cu condițiile prezentului contract.

În scopul garantării restituirii creditului de către Angela Moroșan, la 25 aprilie 2019 a fost încheiat contractul de fidejusiune cu Tatiana Moroșan, prin care ultima și-a asumat obligația să răspundă solidar cu Angela Moroșan în fața creditorului pentru onorarea obligațiilor stipulate în contractul de credit nr. XXXXX din 25 aprilie 2019.

Actele cauzei atestă că, prin dispoziția de plată, nr.60 din 25 aprilie 2019 se confirmă că Angela Moroșan a primit suma de 15 000 lei la data de 25 aprilie 2019

(f.d.8).

Din cauza neonorării obligațiilor contractuale asumate, la 25 mai 2020, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. a expediat în adresa pârâților Angela și Tatiana Moroșan, notificarea nr. 20/18286, comunicându-le despre rezilierea contractului de credit nr. XXXXX din 25 aprilie 2019 și acordându-le un termen de 15 zile pentru achitarea tuturor plăților debitoare (f.d.10). Notificarea a fost recepționată la data de 05 iunie 2020 (f.d.10, verso).

Potrivit certificatului din 25 iunie 2020, datoria pârâtei Angela Moroșan față de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L., conform contractului de credit nr. XXXXX din 25 aprilie 2019, constituie 23 171 lei și 46 de bani, inclusiv: datorie la credit – 10 835 lei și 53 de bani, dobânda calculată – 3426 lei și 67 de bani (conform pct.4.1.1 al contractului de credit), penalitatea – 8784 lei și 04 de bani, pentru încălcarea condițiilor contractuale (calculată conform pct.5.6 al contractului de credit) și comision – 125 lei și 22 de bani (f.d.11), care nu a fost achitată până în prezent.

Astfel, la 26 iunie 2020, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Angelei și Tatiane Moroșan, cerând încasarea datoriei în sumă de 23 171 lei și 46 de bani și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 695 lei și 14 bani.

Ulterior, la 29 iulie 2020, Angela și Tatiana Moroșan au depus cerere reconvențională împotriva O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. privind constatarea nulității absolute a clauzelor abuzive.

Așadar, prin urmare, instanța de apel, analizând materialele cauzei, a conchis că, raportul juridic obligațional dintre părțile litigante rezultă din contractul de credit nr. XXXXX din 25 aprilie 2019, generând drepturi și obligații corelative, puse în seama ambelor părți și anume: O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. s-a obligat să-i acorde pârâtei Angela Moroșan un credit în valoare de 15 000 lei, iar Angela Moroșan s-a obligat să ramburseze creditul și să achite dobânda și alte plăți aferente creditului în conformitate cu condițiile stabilite prin contract. La rândul său, fidejusalul Tatiana Moroșan prin contractul de fidejusiune s-a obligat să execute întocmai toate obligațiile asumate de debitor, în cazul neonorării în termen și modul stabilit a tuturor obligațiilor asumate de către debitor conform contractului de credit.

Instanța de apel a mai constatat că, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. și-a onorat obligațiile asumate și i-a transmis pârâtei Angela Moroșan suma contractată, fapt confirmat prin dispoziția de plată nr. 60 din 25 aprilie 2019 (f.d. 8), însă Angela Moroșan nu și-a onorat pe deplin și corespunzător obligațiile privind rambursarea ratelor conform contractului de credit, semnat de ambele părți, iar prin aceasta a încălcat condițiile contractuale și prevederile legale ce se conțin la art.775, art. 858 Cod civil.

Prin urmare, Angela și Tatiana Moroșan nu și-au onorat obligațiile contractuale, din care considerente instanța de apel just a preluat concluzia primei instanțe care a reținut temeinicia pretențiilor formulate de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. privind încasarea datoriei în sumă de 23 171 lei și 46 de bani.

Cu referire la argumentele invocate în cererea reconvențională privind prezența clauzelor abuzive în contractul de credit (pct.5.3, pct.5.6), informația precontractuală (la pct.3), contractul de fidejusiune (pct.4), instanța de apel a reținut că, Curtea

Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a decis că, protecția recunoscută consumatorilor prin Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele cu consumatorii presupune că instanța națională să poată verifica, din oficiu, dacă o clauză a contractului dedusă judecății are caracter abuziv (cauza Ferenc Schneider, C 137/08).

Reieșind din cele constatate supra, raportând normele legale la speța dată, instanța de apel a considerat că la momentul încheierii contractului de credit nr. XXXXX din 25 aprilie 2019, cât și a contractului de fidejusiune, părțile au negociat condițiile contractuale și au convenit asupra tuturor clauzelor care reies din contractul dat.

Mai mult ca atât, prin prisma art.18 din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, Angela Moroșan avea la dispoziție un termen de 14 zile calendaristice în care putea să revoce contractul de credit fără a invoca vreun motiv și acest termen urma să curgă fie de la data încheierii contractului de credit, fie de la data la care consumatorului i-au fost aduse la cunoștință clauzele și condițiile contractuale și informațiile prevăzute la art.10 din Legea dată, în cazul în care ziua respectivă a fost ulterioară datei încheierii contractului de credit.

Drept de care Angela Moroșan nu a profitat, recunoscând astfel toate clauzele contractuale și sumele înaintate spre plată, cunoscând totodată și despre consecințele neîndeplinirii obligațiilor contractuale în termen, după care nu și-a executat obligațiile contractuale, fapt ce a generat intentarea prezentului proces, iar după care Angela și Tatiana Moroșan au invocat prezența clauzelor abuzive în contractul de credit nr. XXXXX din 25 aprilie 2019, informația precontractuală și contractul de fidejusiune din 25 aprilie 2019.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, prima instanță raportând prevederile normelor legale enunțate supra la materialele dosarului întemeiat a ajuns la concluzia că, pct.3 din informația precontractuală, costurile creditului, la rubrica „Costuri în caz de întârziere la plată...”, pct.5.3 și pct.5.6 din contractul de credit nr. XXXXX din 25 aprilie 2019 și pct.4 din contractul de fidejusiune, al căror nulitate este invocată de către părți, nu sunt clauze abuzive, nu creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților și nu încalcă principiul bunei-credințe.

Or, clauzele contractuale au fost negociate de către părți, fapt ce rezultă din informația precontractuală din 25 aprilie 2019, semnată de către Angela Moroșan (f.d.7).

Din considerentele menționate, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge cererea de apel declarată de către reprezentantul apelantei, Angela Moroșan, avocatul Andriana Tărășă și de a menține hotărârea primei instanțe din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

La 16 februarie 2022, recurenta Tatiana Moroșan a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți și hotărârii primei instanțe din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii reconvenționale (f.d. 200-203).

Totodată, la 16 februarie 2022, recurenta Angela Moroșan a depus cerere de

recurs împotriva deciziei instanței de apel din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți și hotărârii primei instanțe din 12 februarie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii reconvenționale (f.d. 211-216).

Ulterior, la 22 februarie 2022, recurenta Angela Moroșan a depus cerere de concretizare a cerințelor înaintate în recurs împotriva deciziei instanței de apel din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând astfel, admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți și hotărârii primei instanțe din 12 februarie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central cu emiterea unei noi decizii, după cum urmează:

1. Constatarea nulității absolute a următoarelor clauze contractuale abuzive conținute în informațiile precontractuale din 25 aprilie 2019:

A. La pct. 3. Costurile creditului, la rubrica „Costuri în caz de întârziere la plată....”: „Vi se va percepe 5,00 % zi pentru plățile efectuate cu întârziere”;

2. Constatarea nulității absolute a următoarelor clauze contractuale abuzive conținute în contractul de credit pentru consumatori nr. XXXXX din 25 aprilie 2019:

La pct. 4 Dobânzi și comisioane:

A. Pct. 4.1.3 „Comision lunar de administrare a împrumutului în mărime de 2% din suma împrumutului”.

La pct. 5 rambursarea creditului:

A. Pct.5.3. „În cazul rambursării anticipate a creditului, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. este îndreptățită la o compensare egală cu 5% din suma creditului rambursat anticipat. Debitorul acceptă că această compensație este rezonabilă și justificată.”;

B. Pct. 5.6. „În caz de întârziere a achitării ratei lunare și plăților aferente creditului, debitorul achită penalitatea în mărime de 5% din suma neachitată la timp, calculată pentru fiecare zi de întârziere”.

3. Constatarea ca fiind incluse și considerarea sumelor achitate până în prezent cu titlu de penalitate 102 lei și 14 bani și de comision 1500 lei, în total suma de 1602 lei și 14 bani, în contul stingerii datoriei de bază, cu recalcularea sumei datorate, încât datoria la credit să constituie: 9 233 lei și 39 de bani (10 835 lei-1602 lei și 14 bani = 9 233 lei și 39 de bani);

4. Admiterea parțială a acțiunii depuse de O.C.N.”Optim-Finance” S.R.L. împotriva Angelei și Tatiane Moroșan cu privire la încasarea datoriei, cu obligarea Angelei Moroșan la plata ratei scadente a creditului (datoriei la credit) în mărime de 9 233 lei și 39 de bani, a dobânzii de 3426 lei și 67 de bani, în total suma în mărime de 12 660 lei și 06 bani și taxa de stat corespunzătoare de 380 lei, cu respingerea, în rest a acțiunii depuse de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L.

5. Obligarea O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. la plata cheltuielilor de judecată pe care le va suporta în prezentul proces.

În motivarea recursului depus, recurentele Angela și Tatiana Moroșan, au exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, recurentele Angela și Tatiana Moroșan, au opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței vizate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 14 octombrie 2021, iar cererile de recurs au fost depuse la 16 februarie 2022 și, ulterior, la 22 februarie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul oficiului poștal a copiei deciziei integrale participanților la proces la 17 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, conform scrisorii de însoțire (f.d. 125). Din materialele dosarului, reiese că, apelanta Angela Moroșan a recepționat decizia respectivă, la 24 decembrie 2021 (f.d. 126), potrivit avizului de recepție nr. DS8001964825AS, contrasemnat, iar, reprezentantul apelantei, avocatul Andriana Tăriță, a recepționat decizia nominalizată, la 23 decembrie 2021 (f.d. 128) potrivit avizului de recepție nr. DS8001964826AS, contrasemnat. Astfel, cererile de recurs declarate sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 02 martie 2022 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 235).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

Prin încheierea din 04 mai 2022 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către recurentele Angela și Tatiana Moroșan, a fost considerat admisibil și a fost fixat spre examinare într-un complet din 5 judecători, în vederea examinării fondului recursului.

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

Din perspectiva temeiurilor reținute, la caz recurentele Angela și Tatiana Moroșan au pretins că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, a încălcat normele de drept procedural și a apreciat arbitrar probele.

Din materialele cauzei rezultă că, prin hotărârea din 12 februarie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. împotriva Angelei și Tatiane Moroșan cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Angela și Tatiana Moroșan, în mod solidar, în beneficiul O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. datoria aferentă contractului de credit nr. XXXXX din 25 aprilie 2019 și contractului de fidejusiune nr. XXXXX din 25 aprilie 2019, în sumă de 23 171 lei și 46 de bani și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 695 lei și 14 bani. Cererea reconvențională depusă de Angela și Tatiana Moroșan împotriva O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. cu privire la constatarea nulității absolute a clauzelor abuzive, a fost respinsă.

Prin decizia din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de reprezentantul apelantei Angela Moroșan, avocatul Andriana Tăriță, fiind menținută hotărârea din 12 februarie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

În contextul prevederilor art. 373 din Codul de procedură civilă, instanța de apel era obligată în limitele apelului să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, să aprecieze probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Colegiul precizează că soluția adoptată de către prima instanță și instanța de apel este neîntemeiată, deoarece din textul acestora se reliefează o interpretare eronată a legislației, precum și nu sunt apreciate toate probele importante pentru soluționarea

cauzei. Or, în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 512 alin. (1-3) Cod Civil (în redacția până la 01 martie 2019), în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.

În sensul art. 514 Cod Civil (în redacția până la 01 martie 2019), obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 666 Cod Civil (în redacția până la 01 martie 2019), contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturile juridice.

În temeiul art. 572 Cod Civil (în redacția până la 01 martie 2019), temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Potrivit prevederilor art. 602, alin. (2) Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019), neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Conform prevederilor art. 867 alin. (1) Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019), prin contractul de împrumut o parte (împrumutătorul) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În temeiul art. 871 alin. (1) Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019), împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Conform prevederilor art. 872 alin. (2) Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019), dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu restituie în modul stabilit nici cel puțin o rată, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut și a dobânzii aferente.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, probele se adună și se prezintă de către părți și de alți participanți la proces. Dacă în procesul de adunare a probelor apar dificultăți, instanța este obligată să contribuie, la solicitarea părților și altor participanți la proces, la adunarea și prezentarea probelor necesare, cu excepția cazurilor în care instanța constată că cererea de reclamare a probelor este înaintată în mod neîntemeiat și cu scopul vădit de a tergiversa examinarea cauzei sau proba reclamată este în mod vădit lipsită de relevanță. Probele se prezintă în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare în termenul stabilit de instanță, dacă legea nu prevede altfel.

Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a

cazului, în sensul art. 121 Cod de procedură civilă.

Instanța de recurs a constatat că, conform contractului de acordare a creditului nr. XXXXX din 25 aprilie 2019, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. i-a acordat pârâtei Angela Moroșan un credit în sumă de 15 000 lei, cu termenul de scadență la 26 octombrie 2020.

În continuare, instanța de recurs a observat reieșind din materialele dosarului că, Angela Moroșan nu respectă condițiile contractului de credit, nu achită plățile stabilite prin contract, astfel potrivit calculului efectuat de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. s-a acumulat o datorie față de acesta, în sumă de 23 171 lei și 46 de bani, dintre care: 10 835 lei și 53 de bani - datoria la credit, 3426 lei și 67 de bani - dobânda calculată și neachitată, 125 lei și 22 de bani - comision și 8784 lei și 04 bani – penalitate pentru neachitarea la termen a ratelor.

Reieșind din cele constatate, instanța ajunge la concluzia că, între părțile litigante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Mai mult, întru garantarea obligațiilor asumate de către Angela Moroșan a fost încheiat un contract de fidejusiune cu Tatiana Moroșan, prin care fidejuserul s-a obligat față de O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. să execute integral obligațiile debitorului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță au fost întrunite condițiile generale pentru constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale cu privire la comisionul de administrare și penalizările contractuale, din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 712 alin. (1) și (3) Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019), clauze contractuale standard sînt toate clauzele formulate anticipat pentru o multitudine de contracte, pe care o parte contractantă (utilizator) le prezintă celeilalte părți la încheierea contractului. Este indiferent dacă prevederile formează un document separat sau sînt parte a documentului ce reprezintă contractul, de asemenea nu importă numărul condițiilor și forma contractului.

Condițiile contractuale standard devin numai atunci parte a contractului cînd partea care le propune le aduce, în momentul încheierii contractului, în mod expres la cunoștința celeilalte părți sau îi asigură în alt mod posibilitatea, luînd în considerare și handicapul acesteia, să ia cunoștință de conținutul lor și, cînd cealaltă parte este de acord, să le accepte.

Conform art.716 alin. (1) Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019), o clauză contractuală standard este lipsită de efect dacă prejudiciază disproporționat, contrar principiilor bunei-credințe, cealaltă parte a contractului. În acest sens, se iau în considerare conținutul contractului, împrejurările în care clauza este inserată în contract, interesele reciproce, alte împrejurări.

Alin. (2) din articolul citat, prevede că caracterul inechitabil al clauzelor contractuale standard se prezumă în caz de dubiu dacă o prevedere: a) nu este compatibilă cu principiile de bază (esențiale) ale reglementărilor de la care derogă; b) limitează drepturile sau obligațiile esențiale, care rezultă din natura contractului, de o manieră care periclitează scopul contractului; c) nu este clară.

Conform prevederilor art.717 alin. (1) și (2) din Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019), în cazul în care clauzele contractuale standard nu au devenit parte integrantă a contractului ori sînt, total sau parțial, nule, contractul este valabil în partea rămasă.

(2) În măsura în care clauzele contractului standard nu au devenit parte integrantă a contractului sau sînt nule, conținutul contractului se reglementează de prevederile legale.

Conform art. 719 lit. f) din Cod civil, în cazul condițiilor contractuale standard, fără a prejudicia dispozițiile care exclud posibilitatea derogării de la dispozițiile legale în defavoarea consumatorului, este nulă clauza prin care utilizatorului i se promite plata unei penalități dacă obligația nu este executată sau este executată cu întârziere, dacă întârzie plata sau dacă partenerul lui de contract reziliază contractul.

Potrivit art. 1077, alin. (1), pct.6 Cod civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproportionale în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

În temeiul art. 3 din Legea privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii nr. 256 din 09 decembrie 2011 (în vigoare la data adresării în judecată), prin clauză abuzivă – se înțelege, clauză contractuală care, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului, contrar cerințelor de bună-credință, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract.

Conform art. 5 alin. (1), (2), (5) și (7) din Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011, o clauză contractuală nefiind negociată în mod individual cu consumatorul este abuzivă în cazul în care creează, contrar cerințelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract.

Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual atunci cînd a fost inclusă de către comerciant în prealabil și, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei.

Sunt considerate abuzive clauzele care au ca obiect sau efect: a) excluderea sau limitarea răspunderii prevăzute de lege a comerciantului în cazul decesului consumatorului sau al vătămării lui corporale și/sau al deteriorării bunurilor lui materiale ca urmare a acțiunii sau a inacțiunii comerciantului; b) excluderea sau limitarea drepturilor prevăzute de lege ale consumatorului față de comerciant sau față de o altă parte, în cazul neîndeplinirii totale sau parțiale ori al îndeplinirii necorespunzătoare a oricăreia dintre obligațiile contractuale de către comerciant, inclusiv a opțiunii de a compensa o datorie către comerciant cu o creanță pe care consumatorul o poate avea împotriva acestuia; c) încheierea unui acord care creează obligații pentru consumator și prin care furnizarea de servicii de către comerciant este supusă unei condiții a cărei îndeplinire depinde doar de voința acestuia din urmă; d) acordarea permisiunii comerciantului de a reține sumele plătite de consumator, în

cazul în care acesta din urmă decide să nu încheie contractul sau să nu îl execute, fără a se prevedea dreptul consumatorului de a primi o compensație în sumă cel puțin echivalentă de la comerciant, dacă acesta este partea ce rezoluționează ori reziliază contractul, după caz; e) solicitarea de la orice consumator care nu și-a îndeplinit obligația să plătească drept compensație o sumă disproporționată în raport cu prejudiciul cauzat de neonorarea obligațiilor contractuale; f) acordarea dreptului comerciantului de a rezoluționa sau, după caz, de a rezilia la discreția sa contractul, în timp ce consumatorului nu i se acordă aceeași posibilitate, sau acordarea permisiunii comerciantului de a reține sumele plătite pentru bunuri/servicii care nu au fost încă furnizate/prestate de către acesta, în cazul în care comerciantul este cel care reziliază contractul; g) acordarea posibilității comerciantului de a rezilia un contract cu durată nedeterminată fără un preaviz în termen rezonabil în formă scrisă, cu excepția cazurilor în care există motive întemeiate de a face acest lucru; h) prelungirea automată a unui contract cu durată determinată, în cazul în care consumatorul nu și-a exprimat intenția de a-l prelungi, atunci când termenul stabilit pentru ca consumatorul să își exprime intenția de a prelungi contractul este mai mic de 14 zile; i) obligarea irevocabilă a consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului; j) acordarea dreptului comerciantului de a modifica unilateral clauzele fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract; k) acordarea dreptului comerciantului de a modifica unilateral, fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract sau prin referință la prevederile actelor normative în domeniu, orice caracteristici ale produsului sau ale serviciului care urmează să fie furnizat; l) prevederea ca prețul bunurilor să fie stabilit în momentul livrării sau acordarea de posibilități comerciantului să mărească prețul acestora fără să îi acorde consumatorului dreptul corespunzător de a rezilia contractul, în cazul în care prețul final este nejustificat de mărit sau disproporționat în raport cu prețul convenit la încheierea contractului, ținându-se cont de circumstanțele obiective care au determinat comerciantul să modifice prețul; m) acordarea dreptului comerciantului de a stabili dacă bunurile sau serviciile furnizate sânt conforme cu contractul sau acordarea acestuia a dreptului exclusiv de a interpreta orice clauză din contract; n) limitarea obligației comerciantului de a respecta angajamentele asumate de către intermediarii sau de către reprezentanții acestuia sau asumarea angajamentelor de către acesta, cu condiția respectării unei anumite formalități neprevăzute în mod expres de lege; o) obligarea consumatorului să își îndeplinească toate obligațiile, chiar în cazul în care comerciantul nu își respectă obligațiile corelative; p) acordarea posibilității comerciantului de a își cesiona drepturile și obligațiile prevăzute de contract, în cazul în care această acțiune poate servi la reducerea garanțiilor pentru consumator, fără acordul acestuia din urmă; q) excluderea sau obstrucționarea dreptului consumatorului de a intenta acțiune în instanță judecătorească sau de a exercita orice alt drept prevăzut de lege, în special prin obligarea consumatorului de a soluționa orice litigiu exclusiv prin arbitraj, care nu este reglementat de dispozițiile legale, restricționând în mod nejustificat dovezile aflate la dispoziția consumatorului sau impunându-i sarcina probei care, în conformitate cu legislația aplicabilă, trebuie să îi revină altei părți la contract; r) limitarea răspunderii comerciantului pentru

defectele ascunse ale produselor și/sau ale serviciilor; s) acordarea posibilității comerciantului de a restricționa transferul de garanție la recomercializarea produsului de către consumatorul inițial; t) impunerea unui termen consumatorilor mai mic decât cel prevăzut de lege pentru notificarea comerciantului despre anumite defecte ale produsului sau ale serviciului; u) condiționarea de către comerciant a prestării serviciului cu un anumit tip de mijloc de măsurare, deși mijlocul de măsurare utilizat deja de consumator este legal; v) excluderea sau limitarea dreptului consumatorului de a rezoluționa sau, după caz, de a rezilia contractul în cazul în care comerciantul:

- a modificat unilateral clauzele contractuale în condițiile stipulate la lit. j);
- nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale;

w) exonerarea comerciantului de obligația prevăzută de lege de a soma consumatorul sau de a-i stabili un termen pentru executarea obligațiilor contractuale.

Lista clauzelor specificate la alin. (5) nu este exhaustivă.

Or, la caz, se atestă că prin contractul de credit nr. 1902000565 din 25 aprilie 2019, debitorul obligației de restituire a împrumutului, Angela Moroșan urma să ramburseze, în principal, la scadență pe parcursul a 18 luni, pe lângă datoria de bază – 15 000 lei, dobânda în mărime de 15,00 % anual, un comision de administrare lunară a împrumutului în mărime 2 % din suma împrumutului, comisionul în mărime de 5 % din suma creditului în cazul rambursării anticipate a creditului, penalitatea în mărime de 5% în caz de întârziere a achitării ratei lunare și plăților aferente creditului, calculată pentru fiecare zi de întârziere, penalitatea de 5 % per zi, pentru plățile efectuate cu întârziere (f.d. 4, verso, 7).

Colegiul lărgit conchide că, comisionul de administrare lunară a împrumutului în mărime de 2 % din suma împrumutului, comisionul în mărime de 5 % din suma creditului în cazul rambursării anticipate a creditului, penalitatea în mărime de 5% în caz de întârziere a achitării ratei lunare și plăților aferente creditului, calculată pentru fiecare zi de întârziere, penalitatea de 5 % per zi, pentru plățile efectuate cu întârziere - întrunesc semnele unor penalități contractuale camuflate și excesive, fiind niște sume disproporționate de mari în raport cu prejudiciul cauzat de neonorarea obligațiilor contractuale.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs consideră că clauzele menționate sunt abuzive și, respectiv, nule de drept, din considerentul că contravin normelor imperative.

Or, contrar prevederilor art.719 lit. f), art. 1077, alin. (1), pct. 6 din Codul civil, art. 5, alin. (1) din Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011, precum și prevederile din Directiva nr. 93/13/CEE, în conformitate cu art. 217, 220 și art. 717 din Codul civil, prin stipularea unor astfel de clauze, O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. a mărit artificial costul creditului, disimulând în fapt un procent consistent de dobândă, creând în detrimentul consumatorului Angela Moroșan un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, contrar cerințelor buneii-credințe.

Așadar, acestea nu puteau fi aplicate, întrucât sunt prin urmare lovite de nulitate absolută.

Conform art. 217 alin. (1) Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu.

Conform art.220 alin.(1) Cod Civil, actul juridic sau clauzele care contravin normelor imperative sânt nule dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, Colegiul lărgit conchide că, urmează a fi admisă acțiunea și constatată nulitatea clauzelor contractuale cu privire la comisionul de administrare, comisionul perceput în cazul rambursării anticipate a creditului, penalitățile pentru achitarea cu întârziere a ratei lunare și plăților aferente creditului și penalitățile pentru plățile efectuate cu întârziere.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reiterează că, în situația în care clauzele contractuale privind încasarea comisioanelor nu au fost negociate de către consumator, se constată inexistența dreptului pârâtului de a cere și obliga reclamanta la plata acestora, asemenea pretenții urmând a fi respinse, dat fiind clauze standard, or, stabilirea comisioanelor contravine principiilor buneii-credințe, ceea ce indică la prezența clauzelor abuzive care duc la îmbogățirea nejustificată a creditorului, toate cheltuielile aferente urmând a fi argumentate de către creditor.

În consecință, reieșind din cele expuse, având în vedere că clauzele nominalizate sunt standard, acestea sunt pasibile anulării, iar compensațiile solicitate în acest sens sunt nemotivate legal.

În această ordine de idei, instanța de recurs mai reține și faptul că, deși recurenta Angela Moroșan a semnat informația standard privind creditul pentru consumatori, prin care a declarat că a luat cunoștință de conținutul și condițiile contractului de împrumut și le acceptă, aceasta nu a avut de fapt posibilitatea de a negocia clauzele contractuale, așa cum a indicat instanța de apel în decizia sa, iar faptul că clauzele date contravin normelor imperative constituie temei de nulitate absolută, care nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către împrumutat a clauzei lovite de nulitate.

Mai mult ca atât, aceste clauze au fost contestate de către Angela și Tatiana Moroșan prin cererea reconvențională.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, suma împrumutului este de 15 000 lei, dobânda la împrumutul acordat a fost calculată în sumă de 3426 lei și 67 bani, instanța de recurs conchide că recurenta urmează să restituie O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. datoria la credit în mărime de 9233 lei și 39 de bani și dobânda contractuală în mărime de 3426 lei și 67 bani, în total suma în mărime de 12 660 lei și 06 bani.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) și (4) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunță o nouă hotărâre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme

de Justiție consideră necesar de a încasa din contul intimatului O.C.N. „Optim-Finance” S.R.L. în beneficiul Angelei și Tatiane Moroșan taxa de stat achitată la depunerea cererii de recurs, în mărime totală de - 700 de lei și 65 de bani, potrivit ordinelor de încasare a taxei de stat nr. XXXXX din 21 februarie 2022 (f.d. 209), în mărime de 488 lei și a ordinului de încasare a taxei de stat nr. XXXXX din 22 februarie 2022 (f.d. 227), în mărime de 212 de lei și 65 de bani.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de recurentele Angela și Tatiana Moroșan, a casa decizia instanței de apel din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți și hotărârea primei instanțe din 12 februarie 2021 a Judecătoria Bălți, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii inițiale și a acțiunii reconvenționale.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Angela și Tatiana Moroșan.

Se casează decizia din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 12 februarie 2021 a Judecătoria Bălți, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Organizația de Creditare Nebancară „Optim-Finance” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Angelei și Tatiane Moroșan cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, și la cererea reconvențională depusă de Angela și Tatiana Moroșan împotriva Organizației de Creditare Nebancară „Optim-Finance” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la constatarea nulității absolute a clauzelor abuzive, și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Organizația de Creditare Nebancară „Optim-Finance” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Angelei și Tatiane Moroșan cu privire la încasarea datoriei.

Se încasează din contul Angelei și Tatiane Moroșan în beneficiul Organizației de Creditare Nebancară „Optim-Finance” Societate cu Răspundere Limitată datoria compusă din suma împrumutului în mărime de 9233 lei și 39 de bani și dobânda contractuală în mărime de 3426 lei și 67 de bani, în total suma în mărime de 12 660 lei și 06 bani. În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Se admite parțial cererea reconvențională depusă de Angela și Tatiana Moroșan împotriva Organizației de Creditare Nebancară „Optim-Finance” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la constatarea nulității absolute a clauzelor abuzive.

Se constată nulitatea absolută a clauzelor contractuale abuzive - pct. 3 cu privire la costurile creditului, conținute în informațiile precontractuale din 25 aprilie 2019.

Se constată nulitatea absolută a clauzelor contractuale abuzive - pct. 4.1.3., pct. 5.3. și pct. 5.6. cu privire la rambursarea creditului, dobânzi și comisioane, conținute în contractul de credit pentru consumatori nr. 1902000565 din 25 aprilie 2019. În rest, cererea reconvențională se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Organizația de Creditare Nebancară „Optim-Finance” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul Angelei și Tatiane Moroșan, suma în mărime de 700 lei și 65 de bani, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de recurs împotriva deciziei din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Mariana Pitic

Galina Stratulat